

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

LXII. Christi Natalis Meditatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

L X I I.

C H R I S T I N A T A L I S
M E D I T A T I O.

Quam Auctor ipso Pervigilio Nativitatis, Eclogæ
in modum, pure simpliciterque meditans, ita
expressit.

DVm Puer æthereus Superum demissus ab arce,
Virginis ex utero gelidas properaret ad auras,
Bethleæ rupis vicino pastor ab antro
Incipit, & gracili modulatur carmen avena.
Exsere sancte Puer, mundi tutela ruentis,
Exsere purpurei rutilantia lumina vultus,
Et procul, ab, tenebras antiquæ disjice culpæ:
Exspectate diu populis, mea sera voluptas,
Die puer, Deus ipse, Dei immutabile Verbum,
Æternum genite, æterni æqua Parentis imago,
Æternum spirans divini Flaminis ignem,
Nunc genite ô terris, mortales indue cultus
Virginea de matre, fruens & paupere tecto,
Majestatem operi, cœlique solique potentem.
Felices tenebras, felicia crimina sontum,
Queis hæc divini obveniunt miracula amoris.
Dixerat, & letum rursus pæana movebat
Sidereas inter choreas, qua gloria cœlo
Qua terræ Pax, Pax, geminatis vocibus echo
Attulerat, subito querulis cum vocibus auras,

Vagitus-

Vagitusque inter Pueri, pia carmina miscens
Ingemit, & natum blande solatur amorem.

Siccine, sancte Puer, crudelia frigora lædunt?
Siccine cum gemitu, communes luminis oras
Ingredere? faciuntne tibi mea crimina fletum?
Parce precor, divine Puer, Patris unica proles,
Et Matris prædulce decus: cruciatibus ætas
Non isthæc addicta tuis. Præsepia culmis
Hispidæ, tam sancto capiti, membrisque tenellis
Quam male conveniunt! distant Bethlemica tecta
Horto Gethsemani. non aula, aut compita diræ
Hic adsunt Solymæ, aut feralis culmina montis.
Parcite nascenti vepres, & sæva Decembres
Tu glacialis hyems procul hinc averte rigores.
Quin potius te, die Puer, compone beato
Virginis in gremio, & calidis amplexibus ultro
Vtere. delicias quod si Genitricis amatæ
Forte fugis, rigidaque juvat requiescere terra;
Terrea ne spernas miseri præcordia amanti,
Inque meo, licet haud merear, te pectore conde.
Olli præripiunt tremulam suspiria vocem.
Tum manibus junctis, madidisque obtutibus hæret
Totus in Infante, & flexo de poplite adorat.